

MEDIAMAP

HET VERWENDE NAKOMERTJE
JOS DE GRUITER

GA DIRECT NAAR:

PERSBERICHT

BOEKINFORMATIE

AUTEUR

QUOTES

DOWNLOADS

CONTACT

DE LUSTEN EN LASTEN VAN HET VERWENDE NAKOMERTJE

'Mijn oudste broer was drieëntwintig toen ik werd geboren. Iedereen thuis was met zichzelf bezig. Ik scharrelde daar wat tussendoor, niemand keek naar me om.' Aldus dierenactiviste Lenie 't Hart (zeehondenrèche Pieterburen) in het boek **'Het Verwende Nakomertje'**. Daarin vertellen twaalf bekende en minder bekende Nederlanders over hun ervaringen als nakomer in het gezin.

Over nakomers is niet veel bekend: er is geen wetenschappelijk onderzoek naar gedaan en het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) heeft er geen cijfers over. Toch blijkt dat veel nakomers de lasten van hun plek in het gezin lang met zich meedragen. Veel nakomers hebben eenzaamheid ervaren, voelden zich enig kind in het gezin, ondanks de aanwezigheid van broers en zussen, schaamden zich voor hun 'oude' ouders en waren bang die op jonge leeftijd te verliezen.

Schrijfster Ingrid Hoogervorst herinnert zich een foto aan de wand van haar geboortehuis met daarop haar ouders, haar tweelingbroers en haar twee zussen. 'Als ik die foto zag, dacht ik: en waar ben ik dan?'

Coach Margje Duursma noemt het allesoverheersende thema in haar leven het gevoel 'er niet bij te horen'. In haar beleving werd ze toegevoegd aan een bestaand gezin dat veel had meegemaakt. 'Zij hadden met elkaar en los van elkaar de meest ingrijpende ervaringen gehad in de Tweede Wereldoorlog, waren voor altijd verbonden met de onderduikfamilie in Friesland, en toen kwam ik nog...'

Oud-PvdA-voorzitter Hans Spekman werd als nakomer geboren in een gezin met drie zussen. Hij was begin vijftig toen in 2017 zijn negen jaar oudere zus overleed en hij als laatste van het gezin overbleef. 'Het is zelfs voor een nakomer best atypisch dat ik als beginvijftiger geen ouders en geen zussen meer had', zegt hij.

De oud-politicus ziet ook de voordelen van het nakomer zijn: 'Ik vind het fascinerend dat ik als nakomer in twee stappen de geschiedenis van mijn familie binnenwandelen, juist omdat mijn moeder ook een nakomer was. Mijn grootmoeder groeide op in omstandigheden van bittere armoede en besloot dat ze uit die ellende wilde komen. Voor veel mensen is dat een verhaal uit de geschiedenisboeken, voor mij niet. Ik heb het horen vertellen, thuis aan de eettafel.'

PERSBERICHT GAAT VERDER OP VOLGENDE PAGINA

Hoogleraar Judith Dubas en psycholoog Steven Pont bezien de nakomer vanuit hun professie. *Het verwende nakomertje* is een uitgave van SAAM Uitgeverij. De interviews zijn van de hand van journalist Jos de Gruiter.

Het boek *Het verwende nakomertje* is te bestellen op

<https://www.zorgboeken.nl/shop/zorg-en-welzijn/het-verwende-nakomertje/>

Nadere informatie:

Anneke Bakker Uitgever, SAAM Uitgeverij

06-24157478 | 2e Loosterweg 102,

2182 CL Hillegom

info@saamuitgeverij.nl | www.saamuitgeverij.nl

BOEKINFORMATIE

JOS DE GRUITER
HET VERWENDE NAKOMERTJE**Titel:** Het verwende nakomertje**ISBN:** 9789492261908**Aantal pagina's:** 178**Paperback****Link:** <https://www.zorgboeken.nl/shop/zorg-en-welzijn/het-verwende-nakomertje/>**Auteur:** Jos de Gruiter**Categorie:** maatschappij, zorg&welzijn**Vanaf 4 april 2022**

JOS DE GRUITER HET VERWENDE NAKOMERTJE

Naam: Jos de Gruiter

Over de auteur:

Journalist Jos de Gruiter kwam in 1951 als nakomer ter wereld. Na zijn opleiding werkte hij voor verschillende tijdschriften op financieel, economisch en sociaal gebied. Hij schreef daarnaast boeken over de bezettingsjaren in de dubbelgemeente Hoogmade/Woubrugge en portretteerde, in samenwerking met collega Jiska Vijselaar, een serie Nederlandse rechters in het boek 'Uitgesproken'.

Interviewverzoeken

Neem contact op met de uitgever van het boek; Anneke Bakker van SAAM Uitgeverij:

Mailadres: saam.uitgeverij@gmail.com

Telefoonnr.: 06-24157478

JOS DE GRUITER HET VERWENDE NAKOMERTJE

'Nakomers lopen een grote kans dat ze veel familieleden naar het graf moeten brengen, al weet je dat nooit zeker. Mijn vader stierf een jaar na mijn geboorte, zevenenveertig jaar oud. Mijn zus Barbara heeft vaak op het randje van de dood gelegen en is uiteindelijk gestorven toen ze tweeënveertig was. Mijn moeder is zesenzeventig geworden, maar ze heeft onze kinderen nooit gekend. Het was voor mij als nakomer geen schrikbeeld dat ik mijn ouders en zussen vroeg zou verliezen, maar het was wel de aanstichter van veel verdriet. De dood was steeds dichtbij, ik voelde me soms eenzaam, maar het had ook een voordeel: als je geleidelijk aan opgroeit met ellende, kun je meer hebben dan wanneer het allemaal in één klap komt.'

(Oud-PvdA-politicus Hans Spekman in het boek 'Het verwende nakomertje')

'Begrijp me goed, ik ben totally happy, maar als je kinderen op sport gaan, sta je langs de lijn, ben je trainer of begeleider van hun team, en koop je bijvoorbeeld samen met je dochter haar hockeyspullen. Ik geniet daar met volle teugen van, maar wat een beetje schrijnt is dat ik dat zelf nooit heb mogen meemaken. Mijn vader stond niet langs de lijn. Mijn broer wel, maar dat is anders. Het zal ergens diep in een man zitten dat je van je vader wil horen dat je het goed hebt gedaan.'

(Scenarioschrijver en regisseur Frank Ketelaar in het boek 'Het verwende nakomertje')

'Achteraf denk ik: ik was eenzaam. Ik ben in mijn eentje groot geworden. Ik heb ook niet van mijn moeder geleerd hoe ik moet koken of een huishouden moet runnen, dat kan ik nog steeds niet. Ik ben weleens jaloers geweest op anderen, die zulke eenzaamheid niet hebben gekend. Ik heb door mijn gebrek aan opvoeding ook niet geleerd hoe ik me aan mensen moet binden. Dat ik me moeilijk kan hechten aan iemand, ervaar ik als een gemis.'

(Dierenactiviste Lenie 't Hart in het boek 'Het verwende nakomertje')

Ik heb een fantastische jeugd gehad, maar er zijn wel dingen waar je als nakomertje tegenaan loopt. Je zit altijd in een andere levensfase dan de rest. Ik was de jongste - ik werd Muis genoemd. Lief, maar het typeert wel dat je levenslang als klein wordt gezien. Ik heb er een overgevoeligheid aan overgehouden: als ik de indruk krijg dat ik niet serieus genomen wordt, heb ik de neiging een stap terug te doen en mijn mond te houden. Een muisje. Het heeft ermee te maken dat ik als kind altijd op mijn zussen achterliep. Wat zij bespraken leek groter en interessanter dan wat ik te vertellen had.

(Journaliste Daniël de Jongh in het boek 'Het verwende nakomertje')

TEKST GAAT VERDER OP VOLGENDE PAGINA

DOWNLOADS

JOS DE GRUITER HET VERWENDE NAKOMERTJE

BEELD - HOGE RESOLUTIE

ARTIKELN IN WORD

- PERSBERICHT
- BOEKINFORMATIE
- AUTEUR
- QUOTES

Trotse uitgever van het boek:
Het verwende nakomertje

Anneke Bakker
2e Loosterweg 102
2182 CL Hillegom

(06) 24 15 7478
saam.uitgeverij@gmail.com

SAAMUITGEVERIJ.NL